Rozhovor s mým dobrým přítelem

T:Vážení čtenáři, chtěl bych vám představit svého přítele, který je pro mě zároveň otcem a je víc než můj vlastní otec. Než jsem ho potkal byl jsem sobecký a prolhaný kluk. Tento člověk mě naučil vážit si jiných, pravdomluvnosti a pracovitosti. Samozřejmě taky zálesáckému životu, jak rozdělat oheň za deště a vůbec jak v lese přežít. Protože si uvědomuji, že mám stále mnoho chyb je tento člověk stále mým vzorem a příkladem. Proto bych Vám chtěl přestavit několik jeho názorů. Škoda jen, že si tento člověk nepřeje být jmenován.

T: Je důležitá v dnešním přetechnizovaném světě znalost přírody ?
K: Ovšem, mnozí lidé si neuvědomují, že ne mi, ale příroda nám vládne. Ustavičné porušování přírodních zákonů a pravidel může lidstvo i zahubit. Ať máme sebelepší techniku, neobejdeme se bez přírody kolem. Pokud se naučíme žít v toleranci s přírodou, nic nám nebrání zároveň vedle ní používat technické vymoženosti.
T: Ví se, že jsi tramp, co to je vlastně tramping?
K: Je to toulání přírodou s minimální výbavou a není podmínkou být vždy v maskáčích a v jiné vojenské výstrojí, jak si lidé často trampy představují. Jde o znalosti lesa, táboření a jak říkají trampové o chování a srdce. Jak říkám často i já, trampové na rozdíl od jiných lidí nejezdí do přírody, ale spolu s přírodou.

T: Jak hodně máš rád TRAMPING.
K: To se nedá tak vysvětlit, protože pro mě je tramping životní styl, to není jak mít rád člověka, zvíře, nebo oblíbenou věc. Každopádně tramping pro mě hodně znamená, přesto neznamená, že kdo není tramp by byl špatný a naopak, že všichni trampové jsou dobří.
T: Když jsi byl malý, zajímala tě už příroda a takové to zálesáctví.
K: Od dětství jsem rád stanoval a hrál jsem si na takové ty indiány. Les byl mým druhým domovem.
T: A jaký máš životní vzor ty.
K: Tak na prvním místě bych dal spisovatele, učitele, přírodovědce a zálesáka E.T. SETON. Byl to velký člověk který založil první dětskou organizaci na světě WOOCRAFT a později byl i zakladatelem známého skautingu. Můj další vzor by byli indiáni a jejich příkladné myšlení jak žít.
T: Co bys chtěl aby se změnilo na lidech ?
K: Lidé by měli být k sobě upřímnější a pravdomluvnější. Většina lidí žije v neustálém klamu a klame nejen okolí, ale i sami sebe. Chybí nám hodně tolerance a chtít pochopit jiné. Tak jako to bylo v daleké minulosti i dnes se často trestá pravda a povyšuje se lež v zájmu síly a moci. Sám se s tím setkávám.
T: Je o tobě známo, že děláš rád radost jiným. Co bys udělal, kdybys vyhrál třeba milión korun ?
K: Přiznám se, že bych si určitě chtěl splnit pár drobných snů, ale myslel bych na ty co by peníze využili lépe než já, nemocní a hlavně děti. Nejhorší by bylo rozhodovat kdo opravdu pomoc potřebuje a z toho bych měl strach.
T: Má pro tebe život smysl ?
K: Život by měl mít smysl pro každého, je to dar od Boha a přírody. Pokud někomu pomůžu a ta pomoc ho změní k lepšímu, říkám si, že právě tohle stálo za to, žít můj život. Pokud ho nezmění k lepšímu, musím začít znova s odpuštěním.

Autor Tomáš Jireš